

Reglen mindre betydelige, Obligationer, saa at der altsaa vil være ikke saa Tilfælde, i hvilke Bestemmelsen i 2det Stykke af den foreslaaede nye § 12 kan komme til Anvendelse. Det er dog forøvrigt maaskee ogsaa et Spørgsmaal, hvorvidt Bestemmelsen om, at Obligationer i alle Tilfælde skulle udleveres, egentligt kan siges ubetinget at være i de Umhyndiges Interesse. Det kan jo saaledes være Tilfældet, at en Mand, der stifter med sine Børn, har nogle Obligationer, som han har berettiget Grund til at ønske ved Leilighed at kunne disponere over, f. Ex. til derpaa at rejse en Driftscapital, hvis det er en Mand, der sidder i en stor Bedrift; der kan altsaa være Tilfælde, hvor det, ogsaa af Hensyn til Børnene, kan være ønskeligt, om Faderen eller Stedfaderen beholder Obligationerne, men det er jo ganske vist de færreste af de Tilfælde, som Lovbudet sigter til. Dette er Grunden til, at jeg ikke har fundet Anledning til at affatte den her omhandlede Bestemmelse i Lovforslaget — ikke det, der nu ligger for til Behandling, men det paa Dagsordenen — anderledes, end det i sin Tid blev vedtaget i det andet Thing. Det er kun dette Par Udtalelser, som jeg i Anledning af den ærede Ordførers Bemærkninger har fundet Grund til at fremkomme med. Forøvrigt anbefaler jeg, som sagt, det høitærede Thing at vedtage Udvalgets Endringsforslag til dette Ufsnit.

Strif: Jeg skal kun tillade mig en kort Bemærkning med Hensyn til det andet Stykke i den foreslaaede nye § 12, hvori der er Tale om, at Activer undertiden forblive hos vedkommende Udlægsgælder. Saadanne Activer bestaae jo ikke sjældent i Papirer, der lyde paa Ihændehaveren, deels indenlandske og deels fremmede Obligationer, og mange af dem ere af den Betsfæstethed, at de, selv om der forøvrigt kan tillægges det nogen Betydning, at de blive forsynede med en Forbudspaategning, dog slet ikke ere egnede til at modtage en saadan. Meddelelsen af en saadan Paategning vil endog

ikke sjældent have tilfølgende, at de forringes i Værdi, idet de blive mindre let realizable. Jeg tillader mig derfor at henstille hele dette Forhold til det høitærede Udvalgs nærmere Overveelse. Etlige Activer forekomme nemlig virkelig ikke sjældent ved Udlæg efter thinglæst Skifteextract; navnlig forekomme de, som ogsaa den høitærede Justitsminister hittede, ofte, hvor den længstlevende af et Par Egtfælle i Hensyn til Bestemmelsen i Forordningen af 21de Mai 1845 § 19 stifter med Børnene. Jeg troer, at det mange Gange vil kunne sætte Skifteretten i en vanskelig Situation, naar den i 2det Stykke af den foreslaaede nye § 12 indeholdte Bestemmelse ikke modificeres, idet det ikke vil være muligt at udføre dens For- skrift.

Ordføreren: Jeg skal blot, med Hensyn til hvad den ærede sidste Tale hittede, bemærke, at jeg vel ikke skal kunne bestride, at det muligt forekommer i Praxis, at man tillader vedkommende Esterlevende at beholde Papirer af den Natur som dem, han nævnte, men at jeg for mit Vedkommende ikke kan lade være at troe, at dette maa siges at være stridende imod den gjældende Lovgivning. Det er ganske vist, som den ærede Justitsminister bemærkede, at det meget vel kan være Tilfældet, at den Esterlevende bliver indefiddende med Obligationer paa Grund af den Bestemmelse, der er given om Skifte efter en afdød Egtfælle i Forordningen af 21de Mai 1845 § 19, idet Opjørelsen af Doet og Arvebelingen ifølge denne Bestemmelse skal beroe paa den Esterlevendes egen Angivelse af Activa og Passiva, og Skifteforvalteren altsaa, naar den Esterlevende ikke angiver, at han har saadanne Obligationer, er ude af Stand til at kontrollere det, hvorsfor Vedkommende kan blive siddende inde med den Art af Obligationer. Men dersom den Esterlevende siger og angiver, at han har saadanne Obligationer, saa troer jeg rigtignok ikke, at nogen Skifteforvalter er berettiget til at lade den Esterlevende blive inde-